

Ruxandra DUMITRESCU

De data asta ne plimbăm prin așa-zisele “sate” – **West Village, Greenwich Village, NoHo** și **East Village**.

Granițele lor merg de la West Street, spre est până la East River, la nord până la 14 Street, iar la sud până la West Houston Street și East Houston Street.

East Village

“Satul de Est” coincide ca locație, cu aproximație, cu fermele olandeze, “*bowerji*” ale cărui proprietar era P. Stuyvesant, ultimul guvernator olandez din sec. 17.

Odată cu avansarea spre nord a orașului, cetățenii bogați și-au construit – începând cu sec. 19 – case în stil federal, multe din ele păstrate cu același farmec și azi în jurul Bisericii St. Mark în Bowery.

De atunci zona a fost o poartă deschisă unei varietăți de naționalități ce a folosit zona ca tampon intermediar de locuire între sudul insulei și alte locuri, la nord sau în afara orașului. Germani, ucrainieni, italieni, evrei est-europeni, hispanici și asiatici și-au pus aici amprenta. Comunitatea și-a câștigat titlul de “sat” – village – pe la mijlocul sec. 20, când chiriile enorme au împins pe artiști, muzicieni și intelectuali dinspre Greenwich Village încoace. Acum zona e caracterizată de locuințe înalte, grădini-parcuri locale și de restaurante cochete înspre vest.

Dintre punctele de reper mai importante distingem:

Astor Place – după Jacob Astor, cel mai bogat american prin anii 1830.

Cooper Square – după Peter Cooper, inventator și industriaș. El e cel care a construit prima mașină cu aburi și a contribuit la dezvoltarea industriei de oțel. Cooper a înființat Cooper Union, o școală gratuită specializată în inginerie, artă și arhitectură, ce și azi funcționează cu aceeași reputație.

East Houston Street – după William Houston, proeminent om de afaceri, provenit dintr-o familie din Georgia.

Stuyvesant Street – Alături de Bowery, aceasta este singura stradă care a supraviețuit din lotul original proprietate al lui Stuyvesant. Cu un traseu exact est-vest, ea a rămas pe locul inițial, diferit de restul traseelor celorlalte străzi de mai târziu.

Un loc de reținut pentru filme de cinematecă universală este *Film Forum* aflat pe Houston Street, ușor accesibil cu metroul (www.filmforum.org)

NoHo

Luându-și numele de la poziția geografică la nord de Houston – North of Houston, NoHo e o adădire recentă ca nume de cartier. Așa numitele clădiri *lofts*, urme ale

micilor industrii (textilă), pe câte 2-3 nivele, au început să fie apreciate pentru valoarea arhitecturală și au fost renovate pentru folosințe mixte, variind de la instituții, cum e New York University și Public Theater, până la *gym*-uri, magazine și locuințe. Și această zonă e caracterizată de diversitate.

Bond Street – după Căpitanul William Bond, topograf al orașului în sec. 18. O stradă londoneză elegantă la timpul respectiv – era considerată pe atunci ca fiind Bond Street al New York-ului.

University Place (Piața Universității) – în recunoașterea universității din apropiere (Este vorba de New York University, unul din cele mai prestigioase locuri de învățământ superior din oraș.)

Washington Square, cu piața și parcul cu același nume – după președintele George Washington. Original un

cimitir în sec. 18, locul a fost convertit în parc la începutul sec. 19 și a fost înconjurat de case în stil Greek Revival, concepție arhitectonică preluată după modelul englez de scuaruri.

Waverly Place – după romanul popular al lui Walter Scott, Waverley.

Greenwich Village.

Inițial cunoscut sub numele de Greenwich în sec. 18, (adaosul de Village a fost adus mai târziu), a funcționat ca zonă de vacanță de vară pentru familiile care căutau liniște. Sir Peter Warren, comandantul flotei engleze pe timpul coloniei New-York-ului era printre cei mai mari proprietari ai acestei zone. Dezvoltarea zonei a luat mare amploare odată cu răspândirea molimei de holeră și febră galbenă ce a împins mulți dintre locuitorii și business-urile din downtown – partea de sud – spre locurile mai sănătoase din Village.

Casele comercianțianților s-au înmulțit și o comunitate stabilă ce

locuia tot anul acolo s-a format treptat-treptat. Datorită eforturilor locuitorilor locali, rețeaua originală stradală neregulată a supraviețuit comisiei din 1811 ce a împărțit New York-ul în parcele dreptunghiulare până la strada 155.

Pe la începutul sec. 20, Village-ul a acumulat o populație diversă, economică, politică și etnică, cunoscută pentru toleranța stilurilor alternative de viață (homosexuali și lesbiene) și pentru preocupările artistice. Se presupune că Sir Peter fiind un om al marinei, a botezat zona după localitatea din apropierea Londrei de peste Tamisa unde trece meridianul zero. (Acesta este un *must-see*, de vizitat, într-o vacanță londoneză).

Numele de Greenwich poate totuși deriva și din asocierea cu numele unei ferme olandeze denumită Greenwijken, ce însemna „ințrând-golf verde”.

Barrow Street – după Thomas

Barrow, artist și contributor activ la biserica Trinity pe care a desenat-o după incendiul mare din 1776.

Carmine Street – are o poveste ambiguă, unii spunând că derivă prin modificare din Lord George Germain, englez. Alții după Carman, un alt suporter al bisericii.

Cornelia Street – se presupune că această stradă a luat numele unei fiice sau neveste de proprietar local, poate Cornelia Rutgers, fiica lui Anthony Rutgers, sau poate Cornelia Haring, soția lui Samuel Jones, pomenit mai înainte.

Acum strada este faimoasă pentru restaurantele mici, de atmosferă, și pentru cafeneaua culturală unde se dau recitaluri de muzică și poezie, *Cornelia Street Caffe*. Se poate consulta www.corneliastreetcafe.com pentru calendarul evenimentelor.

Balducci, faimosul magazin de delicatessuri, situat pe 81, cu 8th Ave este o încântare, nu numai vizuală, dar și culinară, cu varietăți europene. www.suttongourmet.com.

West Village își trage povestea din refugiul populației din sud spre locuri mai salubre. Ca și **NoCa** o porțiune a acestei zone a aparținut Bisericii Holy Trinity. Piețe de mărfuri ca acelea de la Washington, Gansevoort, și Weehawken (denumiri olandeze) erau locuri aglomerate legate de activitatea fluvială de transport, iar înspre interior funcționau depozite, fabrici de gaz, stații de inspecție a cărnii, fabrici de săpun și berării. Și aici cartierul a reușit să păstreze traseul inițial, neregulat, al străzilor.

Vechiul *Whitney Museum* (acum mutat în clădirea nouă pe Madison Ave cu strada 75) a fost înființat de d-na Gertrude Vanderbilt Whitney. La începutul sec. 20 ea a format, împreună cu un grup de artiști, o societate progresistă care se opunea artei tradiționale.

Grupul de case achiziționat pe strada 8 a devenit Clubul Studio Whitney. D-na Whitney a lucrat aici ca sculptor și a achiziționat alte lucrări de artă pe care a încercat să le doneze Muzeului Metropolitan. După ce a fost refuzată, ea a construit o nouă proprietate pe același loc ce a devenit primul muzeu de artă americană, inaugurat în 1831.

Una din cele mai ciudate și pitorești locuințe denumită *The Lockwood de Forest* (după numele proprietarului) se află pe strada 10 la nr. 7, proprietate a unei familii ce și-a fondat bogăția prin tranzacții comerciale în America de Sud și Caraibe în sec. 19. Dat fiind faptul că proprietarul (artist printre altele, și prieten cu scriitorul Rudyard Kipling) a călătorit și chiar a stabilit o fabrică de prelucrare a lemnului în India, decorația acestei case se bucură de ineditul lemnului perforat în stil indian, începând de la decorațiile exterioare până în interiorul exotic și încărcat. Filigrane reprezentând sculpturi de păsări, elefanți, ciocuri și alte detalii de folclor indian crează o notă unică. Din păcate interiorul a fost alterat după 1922 când clădirea a fost vândută pe bucăți.

Tribunalul (*Jefferson Market Courthouse*) prezintă, pe colțul lui 8th Ave cu strada 10, o arhitectură de notă medievală, policromă, cu elemente gotice de fantezie, turnuri de forme geometrice variate, rotunde, octogonale, rozete, basoreliefuluri și un ceas pe patru direcții după stilul sofisticat Victorian englez. Clădirea a rămas intactă din anul 1877.

Această zonă pitorească plină de cafenele, restaurante, boutique-uri, tineri la orice oră din zi și din noapte este o atracție care nu trebuie să scape indiferent de vârstă. Viața orașului mai ales în timpul de relaxare este prezentă aici perpetuu și aduce culoarea locală fără de care New York-ul nu ar fi New York.